

զրիցս մէջ ճանապարհորդք առաւել զգալի կերպով կրնային վայելել բնութեան գեղեցիկ տեսարանը: Արևելք բոլորովին մանիչակագոյն հագուած էր. ծովուն երեսն՝ կարծես նոյն գունով երերուն մեծ կապերտ մի փռուած: Երկինք և ծով՝ մեծ պատրաստութեան մէջ էին, համարեա՛ թէ մեծապատիւ հիւրի մի գալստեան սպասելով. սակայն ճշմարտապէս կ'արժէր այդ պատրաստութեանց՝ գալու հիւրն. արևելք տակաւ կարմիր, ատրաչէկ և փայլուն գոյն առաւ, քիչ ատենէն հրոյ ճառագայթներ երևցան ծովուն երեսը, ճանապարհորդք ստիպուեցան կրկնադիտակնին վարառնուլ. զօրաւոր և հրաբորբոք աչք մի՛ կարծես նայեցաւ հորիզոնէն՝ որ շուտով սկաւառակի ձև առաւ. տեսնալու բան էր միզին և մշուշին հալածական փախչիլը, ծառոց վրայ մակաղեալ ամպոց արագ արագ 'ի վեր բարձրանալը: Ետլըթա՛ փոքրիկ քաղաքն՝ հիանալի տեսքով, խաչապսակ եկեղեցիներով, խումբ խումբ կոնաձև նոճիներով, դալարայեղջ գիւղատուններով, ճեմելիքներով, իրրև մեծ ափսէի մի շարուած յախճապակի նաշխուն գաւաթներ, յայտնի և պայծառ երևեցաւ: « Ի՞նչ գեղեցիկ տեսարան, որպիսի՛ գեղապատկեր », կամայ և ակամայ, մեքենաբար կը գրուցէին ճանապարհորդք, մանաւանդ 'ի միգապատէն և 'ի հեռաւոր հիւսիսոյ եկաւորք, որոց համար նոր և անսովոր էր այս տեսիլս, որք շեն տեսած ո՛չ յՈսկեղջերէ դէպ 'ի Պոլիս տանող հիանալու նեղուցը, և ո՛չ Նէպոլսոյ աննման ծոցը: Մինչև առաւօտեան ժամը ութ մնաց շոգեման 'ի Ետլըթա, բեռ տարւով և առնրւով, և ապա մեկնեցաւ 'ի Սևաստապոլ՝ ծովափէն քերելով:

Տակաւ Ետլըթա ետև մնալով՝ մանրանկար պատ-